

KUmmentar: Universitetets DNA

Bragt i Universitetsavisen, 10. juni 2013

Af Rektor Ralf Hemmingsen og Prorektor Thomas Bjørnholm

"Jeg er bange for, at mange førsteårsstuderende i dag lidt har det med forskningsbaseret undervisning, som med forekomsten af ulve i Jylland. Man hører rigtig meget om det. Men det er yderst sjældent, at man oplever det på tæt hold." Sådan sagde uddannelsesminister Morten Østergaard ved Videnskabernes Selskabs årsmøde i marts.

Nu bør alle røde KU-lamper lyse. Også selvom vi på KU udmærket er klar over, hvor karikeret ministerens vittighed er. Hvis ikke det står klart for vores egen minister, hvad forskningsbaseret uddannelse er, så er det svært at argumentere for fortsat offentlig investering i universiteterne og vores uddannelser. For kan det hele ikke gøres meget billigere - og stadig lige så godt - hvis man dropper forskningen og udelukkende satser på undervisning?

KU's væsentligste "produkt" er ny viden og erkendelse. Fremkommet gennem faglig dialog og refleksion og formidlet gennem artikler, eller som det absolut vigtigste, gennem uddannelse af kandidater som er i stand til at sætte ny viden i spil efter at de forlader universitetet. Viden, der skal bruges på måder og i sammenhænge, vi endnu ikke kender. Viden, som kan udvikle sig og tage ny former, fordi den er levende og aktiv. Der er stor forskel på at lære noget som allerede er erkendt og at skabe ny erkendelse. Der er forskel på, at sydkoreanske ingeniører laver bedre og bedre fladskærmsfjernsyn og så en "game changer" som Niels Bohrs atommodel. Meget stor forskel endda.

Derfor er universitetets DNA uløseligt forbundet med forskningsbaseret uddannelse. Hvis ikke uddannelserne var sammenfiltrede med aktive forskningsmiljøer som gennem kritisk og reflekterende bearbejdning af ny viden bidrager til frontforskningen, ville de studerende på sigt blot opnå en passiv viden og vi ville som samfund på kort tid miste den grundtanke og værdi, som ligger i altid at søge efter ny viden og erkendelse og tage kritisk stilling. Hvordan skulle det kunne være anderledes?

Den ideelle forskningsbaserede uddannelse starter med suset allerede i de første år, hvor kendt viden bliver perspektiveret af forskere som evner at drage relevant frontforskning ind i undervisningen, fordi de selv er aktive. På en pædagogisk kompetent måde forstås. Og det udvikler sig gradvist til mere

direkte forskningsprojekter på bachelor, kandidat og ph.d.-niveau. Den oplevelse vil vi gerne give alle vores studerende – og vi arbejder på at nå endnu tættere på idealet. Regeringens tre års budgetsikkerhed betyder, at vi tør tære på egenkapitalen og ansætte flere VIP. Vi har afsat penge til at styrke pædagogik og didaktik på tværs af KU. Samtidig er vi i dialog med forskningscentrene om, hvordan vi får den eksternt finansierede forskning bragt mere ind i uddannelserne.

Forskningen er forudsætningen for at uddanne kandidater der angriber nye problemer, som en forsker gør det. Men uddannelsen er også forudsætningen for at vi har råd til at forske i meget grundlæggende spørgsmål med lange perspektiver. Det er der to grunde til. Den første er, at forskning er risikabel. Det meste fejler. Derfor er det essentielt, at forskning og uddannelse går hånd i hånd. Selvom forskningen kun sjældent fører til den ønskede nye jordskredserkendelse, så har man altid uddannet kandidater som har lært at forske og få ny viden. Den anden er, at de studerende bidrager afgørende til ny erkendelse gennem deltagelse i forskningsprojekter.

Kort sagt: En adskillelse af forskning og uddannelse ville være en rigtig dårlig forretning for den enkelte og for samfundet. Det er netop sammenvævningen som giver et universitet en hel særlig værdi. Men kun hvis både forskningen og uddannelsen står stærkt, og den gensidige vekselvirkning mellem dem er både effektiv, inspirerende og dynamisk. Det kommer ikke af sig selv. Det er "fast arbejde" for hele KU så længe vi gerne vil være et internationalt toneangivende universitet.